

УДК 364.04
DOI: 10.24144/2524-0609.2020.47.209-213

Чусова Ольга Миколаївна

кандидат педагогічних наук, старший викладач
кафедра педагогічних технологій початкової освіти
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна
chusova.olga55@gmail.com
ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-1943-109X>

Котломанітова Галина Олександрівна

кандидат педагогічних наук
доцент кафедри спеціальної освіти і соціальної роботи
кафедра спеціальної освіти і соціальної роботи
Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка
м. Полтава, Україна
gala.slavuta@gmail.com
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-6337-9965>

Олексієнко Лариса Анатоліївна

кандидат педагогічних наук, доцент
кафедра соціальної роботи та мовної підготовки
філія «Кременчуцький інститут вищого навчального закладу «Університет імені Альфреда Нобеля»
м. Кременчук, Україна
oleksienko@mail.ru
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-3509-388X>

ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Анотація. У статті розглядається проблема функціонування соціальних послуг в Україні, зокрема особливостей їх надання. Актуальність теми зумовлена наявним дисонансом між задекларованим у нормативно-правових актах спектром соціальних послуг й механізмом їх реалізації та фактичним станом питання. Окрім того, значно вплинули на сферу соціальних послуг явища децентралізації та деінституалізації. Корективи здійснюються й в умовах карантинного режиму через Covid-19. Було залучено такі методи дослідження, як аналіз чинних нормативно-правових документів, огляд, систематизація та узагальнення даних, оприлюднених на офіційному сайті Міністерства соціальної політики України, щодо функціонування механізмів надання соціальних послуг, метод аналізу актуальних наукових розвідок із теми. У результаті дослідження проаналізовано сучасну законодавчу базу з надання соціальних послуг; визначено спектр новацій щодо конкретизованого обсягу кожного різновиду соціальної послуги. Визначено коло проблем, що потребують нагального вирішення. Зокрема, декларативний характер змісту соціальних послуг, тобто великі розбіжності між законодавчо закріпленим обсягом послуги та її функціонуванням на практиці через брак фінансування та невідточність практичних механізмів реалізації законодавчо закріпленого соціального пакету. Негайної корекції вимагає також нерівномірність кількісного розподілу центрів із надання соціальних послуг відповідно до обсягу населення регіону; низький рівень залученості волонтерських, громадських організацій та сфери бізнесу до функціонування соціальної сфери держави в цілому; відсутність ефективних моделей взаємодії між ними.

Ключові слова: соціальні послуги; соціальний захист; види соціальних послуг; особливості соціальних послуг; вразливі групи населення.

Вступ. Соціальні послуги є концептуальним поняттям комплексу соціального захисту й соціального забезпечення. Ключові організаційно-правові принципи реалізації соціальних послуг, котрі спрямовуються на допомогу у складних життєвих обставинах, ліквідацію або мінімізацію їх наслідків особам і сім'ям, що перебувають у складних життєвих обставинах, регулюються Законом України «Про соціальні послуги» № 2671-VIII від 17 січня 2019 року

[1]. Одним із основних інструментів упровадження Закону є реалізація пілотного проєкту «Розвиток соціальних послуг», затвердженого 03.03.2020 Кабінетом Міністрів України [2]. Ключову функцію в безпосередньому втіленні даного проєкту відводиться об'єднаним територіальним громадам.

Окрім основного закону, існує ряд інших, що унормовують надання соціальних послуг залежно від категорії отримувача (Таблиця 1).

Таблиця 1.

Диференціація соціальних послуг залежно від адресата

Категорія населення	Нормативно-правова база
Діти, молодь, сім'я	Закон України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» та підзаконні акти;
Ветерани, пенсіонери	закони України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку», «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
Громадяни з особливими потребами	Закон України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні»;
Соціальні групи «ризик» (бездомні, звільнені з місць позбавлення волі, ВІЛ-інфіковані тощо)	Закон України «Про основи соціального обліку бездомних громадян та безпритульних дітей»

Джерело: укладено авторами на основі даних [3, с. 12–16].

В Україні реалізація пакету соціальних послуг здебільшого здійснюється державними або комунальними закладами. Лише незначний відсоток соціальних послуг реалізується через діяльність недержавних організацій та установами, котрі працюють за рахунок грантів, що надаються місцевими бюджетами в рамках фінансування діяльності з надання спектру соціальних послуг. Сьогодні Україна стоїть перед вимогою докорінних змін у системі надання соціальних послуг на користь недержавних організацій. Реформування в даному напрямку є цілком закономірним, адже за таким принципом працює більшість розвинених країн світу. Даний механізм значно розвантажує державний апарат, частково знімаючи з нього як виконавську, так і фінансову відповідальність за реалізацію пакету соціального забезпечення. Але для його імплементації потрібна відповідна модель організації на всіх етапах: від визначення кола осіб, що претендують на отримання певної соціальної послуги, до безпосереднього контролю за виконанням соціального зобов'язання.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю забезпечення постійного контролю та аналізу щодо процедур надання соціальних послуг в Україні, а також вимогою науково досліджувати вказану проблему з метою пошуку ефективних рішень для подолання наявного дисонансу між заявленими на законодавчому рівні стандартами соціальних послуг, закріпленою в нормативно-правових актах розгалуженості системи соціальних послуг та їх недосконалою фактичною реалізацією на всіх державних рівнях. Актуальним залишається питання відповідності соціальних послуг загальносвітовим нормам якості у сфері соціального захисту населення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання моніторингу якості надання соціальних послуг, розширення спектру їх чинності з метою забезпечення кращого рівня життя соціально незахищених груп населення закономірно перебуває у фокусі уваги науковців. Зміни в системі державного управління так чи інакше торкаються соціальної сфери. Так, анонсована децентралізація змістила усталені процедури надання соціальних послуг. Щодо сфери соціальної політики Україна сьогодні перебуває на етапі переходу від соціального забезпечення радянського зразка до соціального захисту, від забезпечення всіх до адресної допомоги [4, с. 78–80].

За умов децентралізації зростає роль місцевих громад у виконанні зобов'язань щодо соціального забезпечення через раціональне використання коштів місцевих бюджетів. Безпосередньо відповідальність за імплементацію загальнодержавних засад соціальної політики покладається на структурний підрозділ територіальної громади чи відповідального працівника виконавчого органу цієї самої громади. Окрім того, визначену роль у сприянні забезпеченню прав категорій населення, що потребують захисту, відіграє староста, спектр функцій якого в даному випадку охоплює як ініціативну, так і контрольно-виконавську роль [5, с. 408–413].

За умов децентралізації в парадигмі надання соціальних послуг зростає значення громадянського суспільства як одного з основних фігурантів у ніші реалізації соціальної політики [4, с. 78–80]. Простежується підвищення ролі недержавних громадських організацій у реформуванні системи надання соціальних послуг. Досвід співпраці органів влади з громадськими та благодійними організаціями при наданні соціальних послуг сьогодні вже не просто декларується. Існують реальні приклади ефективного співробітництва, зокрема щодо проєкту «Єдина

соціальна мережа», реалізованого у м. Харкові [6, с. 17–22].

Оригінальним і не менш важливим є ракурс дослідження ролі Національної поліції в наданні соціальних послуг, які мають як превентивний, так і постпревентивний характер [7, с. 173–177]. Фінансовий бік реформування та удосконалення забезпечення соціального захисту населення в Україні потребує окремої уваги, адже без належного фінансового забезпечення будь-які намагання покращити рівень соціальної захищеності населення залишаються лише номінальними. Станом на сьогодні простежується не стільки дефіцит коштів, спрямованих на реалізацію соціальних послуг, скільки їх нераціональне використання та брак досвіду реалізації цих послуг на високому європейському рівні внаслідок труднощів ламання радянських стереотипів щодо моделі реалізації соціальної політики [8, с. 49–54]. Актуальним є вектор дослідження процесів надання соціальних послуг людям похилого віку. Пов'язано це, зокрема, із тенденцією до зростання в Україні частки людей похилого віку, що прямо впливає на затребуваність соціальних послуг для даної категорії населення [9, с. 11–17].

Метою статті є аналіз поточних особливостей надання соціальних послуг в Україні з акцентом на визначення ключових напрямків реформування у вказаній сфері.

Методи дослідження. Під час моніторингу й узагальнення поточного стану особливостей надання соціальних послуг в Україні було використано такі методи дослідження, як аналіз чинних нормативно-правових документів, що регулюють надання соціальних послуг (для встановлення динаміки їх реформування); аналіз, систематизація та узагальнення даних, оприлюднених на офіційному сайті Міністерства соціальної політики України, щодо функціонування механізмів надання соціальних послуг; метод аналізу актуальних наукових розвідок із теми з метою визначення пріоритетних векторів розкриття проблеми.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до законодавства України базовими соціальними послугами, що гарантуються громадянам України, а також особам без громадянства, котрі офіційно перебувають на території України, є (на основі Закону України «Про соціальні послуги» [1]:

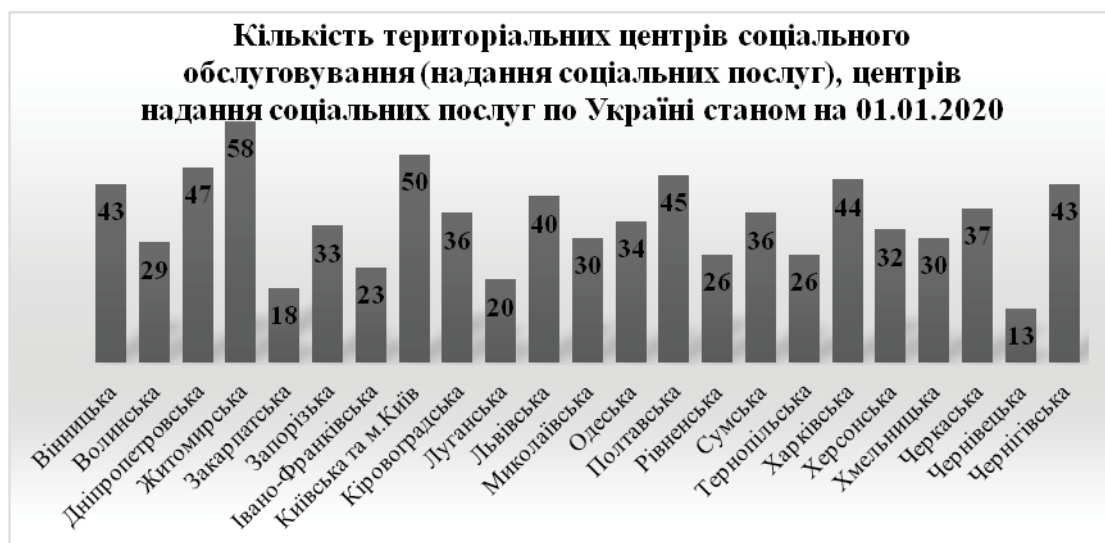
- догляд вдома, денний догляд: зміст послуги диференціюється залежно від III–V групи рухової активності, спектр послуги коливається від надання психологічної підтримки до навчання отримувача елементарних правил гігієни;
- підтримане проживання: зміст послуги містить спектр від надання місця для проживання до безоплатної правової допомоги;
- соціальна адаптація: зміст варіюється від психологічної підтримки щодо аналізу життєвої ситуації до, наприклад, забезпечення особи транспортом;
- соціальна інтеграція та реінтеграція: послуга націлена на розвиток, формування та підтримку соціальних навичок; диференціюється окремими стандартами на таку, що надається для бездомних осіб та дітей, які постраждали від торгівлі людьми;
- надання притулку: послуга передбачає комплекс заходів із забезпечення отримувача притулком у нічний період часу та організації цілодобового притулку;
- екстрене (кризове) втручання: включає телефонне консультування та можливе подальше забез-

- печення термінових базових потреб (у безпеці, харчуванні, медичній допомозі, одязі тощо);
- консультування: від суто психологічної допомоги до допомоги реципієнту в працевлаштуванні;
- соціальний супровід: комплекс заходів від моніторингу до контролю та до допомоги з веденням необхідної документації;
- представництво інтересів: значною мірою відрізняється залежно від отримувача, а саме: бездомних осіб та тих, котрі відбули покарання у вигляді обмеження/позбавлення волі; дітей у складних життєвих обставинах; представників нацменшин; постраждалих від торгівлі людьми; громадян похилого віку;
- посередництво (медіація): передбачає допомогу у вирішенні конфліктних ситуацій;
- соціальна профілактика: превентивні заходи щодо попередження соціально негативних явищ із залученням соціальної реклами та інформаційно-освітні матеріали;
- натуральна допомога: зміст послуги може полягати як у гуманітарній допомозі, так і в практичній допомозі щодо догляду за хворим, виконанні ним гігієнічних процедур чи догляду за його будинком, прибудинковою територією та ін.;
- фізичний супровід осіб з інвалідністю: входить до комплексу «персональний асистент»;
- переклад жестовою мовою: для осіб з порушенням слухом та мовленням;
- догляд та виховання дітей в умовах, наближених до сімейних; супровід під час інклюзивного навчання;
- інформування: поширення інформації про соціальні послуги.

На сферу реформування соціальних послуг неминуче вплинула й пандемія Covid-19, у зв'язку з якою наказом Міністерства №560 від 06.08.2020 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо забезпечення піклування осіб, які не мають можливості забезпечення піклування про них у період самоізоляції іншими особами» [10] регламентовано надання особам, що підпадають під вказане визначення й найперше тим, котрі досягли 60-літнього віку й інвалідам, послуг натуральної допомоги.

Прозорості та зрозумілості сфері соціальних послуг надає «Класифікатор соціальних послуг», затверджений наказом № 429 Міністерства від 23.06.2020 [11]. Загальні положення, конкретний зміст, принципи, процедура, місце та строки надання кожного різновиду соціальної послуги регулюються державними стандартами соціальної послуги, котрі затверджуються наказами Міністерства соціальної політики. Деякі з названих соціальних послуг настільки місткі, що їхній зміст подекуди сягає інших соціальних послуг, тобто чітка диференціація на практиці часто не можлива. Наприклад, зміст послуги підтриманої проживання уже містить сервіси з представництва інтересів, забезпечення інформаційної підтримки. Спосіб надання будь-якої з названих соціальних послуг спрямований на забезпечення необхідною підтримкою її отримувача й, наскільки це можливо, стимулювати подальшу самостійність реципієнта у вирішенні життєвих проблем. З одного боку, це сприяє розвантаженню соціального сектора, а з іншого, дає змогу забезпечувати допомогою більш повноцінно того, хто її справді потребує. Крім того, це дозволяє уникнути перекидання індивідами, котрі потенційно можуть забезпечувати свій добробут самостійно, відповідальності за власне благополуччя на плечі держави. Сьогодні дедалі більше говориться про вимогу змінити вектори соціальної політики таким чином, щоб сфера соціального захисту не перетворювалась на сферу боротьби з бідністю населення.

Виконавчий апарат із надання соціальних послуг складають соціальні працівники. Чинні вимоги щодо об'єднаних територіальних громад – щонайменше один фахівець із соціальних послуг на 4 тис. населення [2]. Розподіл територіальних центрів соціального обслуговування за областями продемонстровано на Рис. 1. Помітна нерівномірність: найбільша кількість центрів припадає на Житомирську обл. – 58, хоч за даними Кабінету Міністрів станом на 1 грудня 2019 року тут проживає 1 млн. 626 тис. громадян України, а на найбільш густонаселені м. Київ та Київську обл., де сумарно проживає біля 5 млн. 990 тис. громадян, таких центрів навіть менше – усього 50.

Джерело: укладено авторами на основі даних [12].

Рис. 1. Кількісне співвідношення чинних центрів соціального обслуговування в Україні за областями

Із запровадженням процесів децентралізації та принципів передавання повноважень у сфері соціальних послуг громадам, що максимально наближені до отримувачів цих послуг, ситуація з таким нерівномірним розміщенням центрів може вже найближчим часом суттєво виправитись.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, сфера соціальних послуг в Україні сьогодні перебуває на етапі динамічних змін, що торкаються як спектру гарантованих державою соціальних послуг, так і їх змісту, моделей надання тощо. Явищем, котре найінтенсивніше каталізує дані зміни, є децентралізація, котра сприяє наближенню послуги до її потенційного реципієнта. Орієнтованість дер-

жави у сфері соціальної політики, зокрема щодо надання соціальних послуг, на прогресивний світовий досвід сприятиме зменшенню дисонансу між анонсованим та реальним рівнем функціонування соціальної сфери, зробить сферу соціальних сервісів менш обтяжливою для держави через залучення суб'єктів інших форм господарювання та некомерційних організацій. Подальші дослідження з теми покликані аналізувати складний процес перетворень у соціальній політиці відповідно до нормативної бази України, що зараз активно оновлюється. Окрім того, украї переспективним є напрям оцінки та узагальнення практик реалізації пілотного проекту «Розвиток соціальних послуг» в регіонах, де він наразі тестується.

Список використаної літератури

1. Про соціальні послуги : Закон України від 17.01.2019 № 2671-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text> (дата звернення: 14.09.2020).
2. Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для реалізації пілотного проекту «Розвиток соціальних послуг»: Постанова Кабінету Міністрів України від 3.03.2020 № 204. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/204-2020-%D0%BF#Text> (дата звернення: 14.09.2020).
3. Миськевич Т. Реформування системи надання соціальних послуг в Україні. *Громадська думка про правотворення*. 2019. Вип.4. С.12–16. URL: <http://nbuviar.gov.ua/images/dumka/2019/4.pdf> (дата звернення: 14.09.2020).
4. Савчук Л. Реформування системи надання соціальних послуг в Україні в рамках децентралізації влади. *Актуальні проблеми державного управління*. 2019. Вип. 78. С. 78–80.
5. Чудик-Білоусова Н. І. Гарантії надання соціального забезпечення в умовах децентралізації. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Правове забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, безпековий, інтелектуальний простір». Донецьк, 2019. С. 408–413.
6. Горбунова-Рубан С. О., Вітківська І. М. Система надання соціальних послуг: сучасний стан. *SOCIOPROSTIR*. 2020. Вип. 9. С. 17–22.
7. Миронюк С. А. Національна поліція в системі суб'єктів надання соціальних та сервісних публічних послуг. *Актуальні проблеми забезпечення публічного замовлення та безпеки в сучасних умовах: вітчизняний та міжнародний досвід* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, (м. Дніпро, 25 жовтня 2019 р.). Дніпро: ДДУВС, 2019. С. 173–177.
8. Роледерс В. В., Кукель Г. С. Проблеми фінансування сфери соціального захисту населення в Україні та шляхи їх подолання. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. Вип.10. С. 49–54.
9. Моргай Л. Система соціального обслуговування людей похилого віку в Україні. *Соціальна робота та соціальна освіта*. 2019. Вип.3. С. 11–17.
10. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо забезпечення піклуванням осіб, які не мають можливості забезпечення піклування про них у період самоізоляції іншими особами: Наказ Міністерства соціальної політики від 06.08.2020 № 560. URL: https://www.msp.gov.ua/files/norm_baza/2020/560.pdf (дата звернення: 14.09.2020).
11. Довідник територіальних центрів соціального обслуговування (надання соціальних послуг), центрів надання соціальних послуг по Україні станом на 01.01.2020. URL: <https://docs.google.com/viewer?embedded=true&url=http://www.msp.gov.ua/files/sp/dov-01012020.xlsx> (дата звернення: 14.09.2020).
12. Про затвердження Класифікатора соціальних послуг: Наказ Міністерства соціальної політики від 23.06.2020 № 429. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0643-20#Text> (дата звернення: 14.09.2020).

References

1. Zakon Ukrainy «Pro sotsialni posluhy» vid 17.01.2019 № 2671-VIII [Law of Ukraine «On Social Services» of January 17, 2019 № 2671-VIII]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text> (last accessed: 14.09.2020) [in Ukrainian].
2. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy №204 vid 3.03.2020 «Pro zatverdzhennia Poriadku vykorystannia koshtiv, peredbachenykh u derzhavnomu biudzheti dlia realizatsii pilotnoho proektu «Rozvytok sotsialnykh posluh» [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine №204 of 3.03.2020 «On approval of the Procedure for the use of funds provided in the state budget for the implementation of the pilot project «Development of social services»]. (2020). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/204-2020-%D0%BF#Text> (last accessed: 14.09.2020) [in Ukrainian].
3. Myskevych T. (2019). Reformuvannia systemy nadannia sotsialnykh posluh v Ukraini [Reforming the system of providing social services in Ukraine]. *Public opinion on lawmaking*, 4(169), 12-16. URL: <http://nbuviar.gov.ua/images/dumka/2019/4.pdf> (last accessed: 14.09.2020) [in Ukrainian].
4. Savchuk, L. (2019). Reformuvannia systemy nadannia sotsialnykh posluh v Ukraini v ramkakh detsentralizatsii vlady [Reforming the system of social services in Ukraine in the framework of decentralization of power]. *Actual problems of public administration*, 78(2), 78-80.
5. Chudyk-Bilousova, N.I. (2019). Harantii nadannia sotsialnoho zabezpechennia v umovakh detsentralizatsii [Guarantees of social security in the context of decentralization]. *Proceedings of the All-Ukrainian scientific-practical conference «Legal support of Ukraine's integration into the European political, economic, security, intellectual environment»*. Donetsk, pp. 408-413. [in Ukrainian].
6. Horbunova-Ruban, S.O., & Vitkovska, I.M. (2020). Systema nadannia sotsialnykh posluh: suchasnyi stan [The system of providing social services: the current state]. *SOCIOPROSTIR*, 9, 17-22.
7. Myroniuk, S.A. (2019). Natsionalna politsiia v systemi sub'iektiv nadannia sotsialnykh ta servisnykh publicnykh posluh [National police in the system of subjects of social and service public services]. *Current issues of public procurement and security in modern conditions: domestic and international experience: materials of the International scientific-practical conference (Dnipro, October 25, 2019)*. Donetsk: DSUIA, pp. 173-177.
8. Roleders, V.V., & Kukel, H.S. (2019). Problemy finansuvannia sfery sotsialnoho zakhystu naselennia v Ukraini ta shliakhy yikh podolannia [Problems of financing the sphere of social protection of the population in Ukraine and ways to overcome them]. *Investments: practice and experience*, 10, 49-54.
9. Morhai, L. (2019). Systema sotsialnoho obsluhovuvannia liudei pokhyloho viku v Ukraini [The system of social services for the elderly in Ukraine]. *Social work and social education*, 3, 11-17.
10. Nakaz №560 vid 06.08.2020 «Pro zatverdzhennia Metodychnykh rekomendatsii shchodo zabezpechennia pikluvanniam osib, yaki ne maiut mozhlyvosti zabezpechennia pikluvannia pro nykh u period samoizoliatsii inshymy osobamy» [Order

- №560 of 06.08.2020 «On approval of the Guidelines for the provision of care to persons who do not have the opportunity to provide care for them during the period of self-isolation by other persons»]. (2020). URL: https://www.msp.gov.ua/files/norm_baza/2020/560.pdf (last accessed: 14.09.2020) [in Ukrainian].
11. Dovidnyk terytorialnykh tsentriv sotsialnoho obsluhovuvannia (nadannia sotsialnykh posluh), tsentriv nadannia sotsialnykh posluh po Ukraini stanom na 01.01.2020 [Directory of territorial centers of social services (provision of social services), centers of social services in Ukraine as of 01.01.2020]. (2020). URL: <https://docs.google.com/viewer?embedded=true&url=http://www.msp.gov.ua/files/sp/dov-01012020.xlsx> (last accessed: 14.09.2020) [in Ukrainian].
12. Nakaz № 429 vid 23.06.2020 «Pro zatverdzhennia Klasyfikatora sotsialnykh posluh» [Order № 429 of 23.06.2020 «On approval of the Classifier of social services»]. (2020). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0643-20#Text> (last accessed: 14.09.2020) [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 17.09.2020 р.
Стаття прийнята до друку 24.09.2020 р.

Chusova Olga

Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Lecturer
Department of Pedagogical Technologies of Primary Education
State institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K.D.Ushynsky»
Odesa, Ukraine

Kotlomanitova Galyna

Ph.D.(Candidate of Pedagogical Sciences), Associate Professor
Department of Special Education and Social Work
Poltava V.G.Korolenko National Pedagogical University,
Poltava, Ukraine

Oleksiienko Larysa

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor
Department of Social Work and Language Training
Affiliate «Kremenchuk Institute of Higher Educational Establishment «Alfred Nobel University»
Kremenchuk, Ukraine

FEATURES OF PROVIDING SOCIAL SERVICES IN UKRAINE

Abstract. The aim of the article is to consider the issue of functioning of social services in Ukraine, in particular the peculiarities of their provision. The urgency of the topic is due to the existing dissonance between the spectrum of social services declared in regulations and the mechanism of their implementation and the actual state of the issue. In addition, the phenomena of decentralization and deinstitutionalization have significantly affected the sphere of social services. Adjustments are made in the conditions of a quarantine mode through Covid-19. Research methods used: analysis of current legal documents, review, systematization and generalization of data published on the official website of the Ministry of Social Policy of Ukraine on the functioning of mechanisms for providing social services, method of analysis of current scientific research on the topic were involved. As a result of the research, the modern legal framework for the provision of social services is analyzed; the range of innovations concerning the specified volume of each kind of social service is defined. A range of problems that need to be addressed urgently has been identified. In particular, the declarative nature of the content of social services, ie large differences between the statutory scope of the service and its functioning in practice due to lack of funding and lack of practical mechanisms for implementing the statutory social package. Immediate correction is also required for the uneven quantitative distribution of social service centers according to the population of the region; low level of involvement of volunteer, public organizations and the business sphere in the functioning of the social sphere of the state as a whole; lack of effective models of interaction between them.

Key words: social services; social protection; types of social services; features of social services; vulnerable groups.